

LEHDISTÖTIEDOTE nro 178/22

Luxemburgissa 8.11.2022

Unionin tuomioistuimen tuomio yhdistetyissä asioissa C-885/19 P | Fiat Chrysler Finance Europe v. komissio ja C-898/19 P | Irlanti v. komissio

***"Tax rulings"*: Unionin tuomioistuin toteaa, että unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi virheellisesti komission käyttämän viitejärjestelmän markkinaehtoperiaatteen soveltamiseksi integroituneisiin yhtiöihin Luxemburgissa ottamatta huomioon kyseisen periaatteen täytäntöönpanoa kyseisessä jäsenvaltiossa koskevia erityissäntöjä**

Unionin tuomioistuin siis kumoaa riidanalaisen alaisen komission päätöksen ja toteaa, että komission arviointi viitejärjestelmästä ja näin ollen FFT:lle annetun valikoivan edun olemassaolosta on virheellinen

Luxemburgin veroviranomaiset antoivat 3.9.2012 verotusasiassa annettavan ennakkoratkaisun (*tax ruling*) Fiat-konserniin kuuluvalle yritykselle Fiat Chrysler Finance Europelle (jäljempänä FFT), joka tarjosi varainhallinta- ja rahoituspalveluja Eurooppaan sijoittautuneille konserniyrityksille. Kyseessä olevassa ennakkoratkaisussa hyväksyttiin FFT:n palveluistaan saamaan korvauksen määrittämistä koskeva menetelmä, jonka avulla se saattoi määrittää vuosittain sen maksettavaksi Luxemburgin suurherttuakunnassa tulevan yhteisöveron määrän.

Komissio katsoi 21.10.2015 antamassaan päätöksessä, että kyseinen ennakkoratkaisu oli SEUT 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, joka ei sovellu sisämarkkinoille. Se katsoi lisäksi, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ollut ilmoittanut ennakoita kyseessä olevasta ennakkoratkaisusta koskevasta suunnitelmasta eikä ollut noudattanut täytäntöönpanokieltoa, millä rikottiin SEUT 108 artiklan 3 kohdan määräyksiä. Komissio velvoitti Luxemburgin suurherttuakunnan perimään sääntöjenvastaisen ja sisämarkkinoille soveltumattoman tuen takaisin FFT:ltä.

Luxemburgin suurherttuakunta ja FFT nostivat unionin yleisessä tuomioistuimessa kanteet, joissa ne vaativat kumoamaan komission päätöksen. Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi Luxemburgin suurherttuakunnan ja FFT:n komission päätöksen kumoamista koskeneet kanteet ja vahvisti kyseisen päätöksen pätevyyden 24.9.2019 antamallaan tuomiolla¹. Tekemillään valituksilla FFT (C-885/19 P) ja Irlanti (C-898/19 P) vaativat kumoamaan kyseisen tuomion.

Tänään annetulla tuomiolla unionin tuomioistuin kumoaa 24.9.2019 asiassa Luxemburg ja Fiat Chrysler Finance Europe v. komissio (yhdistetyt asiat T-755/15 ja T-759/15) annetun unionin yleisen tuomioistuimen tuomion sekä 21.10.2015 annetun komission päätöksen valtiontuesta, jonka Luxemburg on myöntänyt FFT:lle.

¹ Ks. [lehdistötiedote 118/19](#).

Unionin tuomioistuin muistuttaa aluksi, että jäsenvaltioiden toimenpiteitä aloilla, joita ei ole yhdenmukaistettu unionin oikeudessa, ei suljeta valtiontukien valvontaa koskevien EUT-sopimuksen määräysten soveltamisalan ulkopuolelle. Se palauttaa tämän jälkeen mieleen, että kansallisen toimenpiteen luokittelu valtiontueksi edellyttää, että **neljä edellytystä** täytyvät. Ensinnäkin kyseessä on oltava valtion toimenpide tai valtion varoista toteutettu toimenpide. Toiseksi kyseisen toimenpiteen on oltava omiaan vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Kolmanneksi toimenpiteellä on annettava valikoivaa etua sen edunsaajalle. Neljänneksi toimenpiteen on vääristettävä tai uhattava vääristää kilpailua.

Kun arvioidaan verotuksellisia toimenpiteitä Euroopan unionin valtiontukea koskevan oikeuden näkökulmasta, **valikoivaa etua** koskevan edellytyksen tutkiminen edellyttää sitä, että yksilöidään aluksi viitejärjestelmä eli asianomaisessa jäsenvaltiossa sovellettava ”normaali” verojärjestelmä ja osoitetaan tämän jälkeen, että kyseessä oleva verotoimenpide poikkeaa kyseisestä viitejärjestelmästä siten, että sillä otetaan käyttöön erilainen kohtelu sellaisten toimijoiden välillä, jotka ovat kyseisellä viitejärjestelmällä tavoitellun päämäärän kannalta toisiinsa rinnastettavassa tosiasiallisessa ja oikeudellisessa tilanteessa, ilman, että tämä erottelu on oikeutettua kyseisen järjestelmän luonteen tai rakenteen vuoksi. Verotoimenpiteen valikoivuuden arvioimiseksi on siis tärkeää, että asianomaisessa jäsenvaltiossa **sovellettava yleinen verojärjestelmä tai viitejärjestelmä yksilöidään asianmukaisesti komission päätöksessä** ja että tuomioistuin, jossa tämä yksilöinti riitautetaan, tutkii sen asianmukaisesti.

Tältä osin unionin tuomioistuin katsoo, että koska niiden alojen ulkopuolella, joilla unionin vero-oikeus on yhdenmukaistettu, kyseessä oleva jäsenvaltio määrittää käyttämällä välitöntä verotusta koskevaa toimivaltaansa ja verotuksellisen autonomiansa mukaisesti verojen olennaiset ominaispiirteet, ainoastaan **kyseisen jäsenvaltion sovellettava kansallinen lainsäädäntö** on otettava huomioon välittömän verotuksen viitejärjestelmän määrittämisessä, joka on itsessään ehdoton edellytys ei ainoastaan edun olemassaolon arvioimiseksi vaan myös sen selvittämiseksi, onko se valikoiva.

Unionin tuomioistuin katsoo, että unionin yleinen tuomioistuin teki **oikeudellisen virheen** SEUT 107 artiklan 1 kohdan soveltamisessa, kun se jätti ottamatta huomioon oikeuskäytäntöön perustuvan vaatimuksen, jonka mukaan komission on tehtävä sen selvittämiseksi, onko yritykselle annettu valikoiva etu verotuksellisella toimenpiteellä, vertailu kyseisessä jäsenvaltiossa normaalisti sovellettavan verotusjärjestelmän kanssa kyseisen jäsenvaltion kansallisen oikeuden nojalla sovellettavien sääntöjen sisällön, niiden keskinäisen vuorovaikutuksen ja niiden konkreettisten vaikutusten objektiivisen tarkastelun päätteeksi. Unionin yleinen tuomioistuin nimittäin hyväksyi virheellisesti lähestymistavan, joka muodostui Luxemburgin oikeudessa määrittelystä markkinaehtoperiaatteesta eroavan markkinaehtoperiaatteen soveltamisesta rajoittuen yksilöimään kyseisen periaatteen abstraktin ilmaisun Luxemburgin yleisen yhteisöverojärjestelmän tavoitteessa ja tutkimaan kyseessä olevan ennakkoratkaisun ottamatta huomioon tapaa, jolla mainittu periaate oli tosiasiallisesti sisällytetty kyseiseen oikeuteen erityisesti integroituneiden yritysten osalta.

Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin, kun se hyväksyi sen, että komissio saattoi vedota **Luxemburgin oikeuteen kuulumattomiin sääntöihin** – vaikka se oli muistuttanut, että kyseisellä toimielimellä ei ollut kyseisessä unionin oikeuden kehitysvaiheessa toimivaltaa, jonka perusteella se olisi voinut määrittää itsenäisesti integroituneen yhtiön niin sanotun normaalin verotuksen kansalliset verosäännökset huomiotta jättäen –, rikkoi **EUT-sopimuksen määräyksiä, jotka koskevat unionin toteuttamia jäsenvaltioiden välitöntä verotusta koskevien lainsäädäntöjen lähentämistoimia**.

Unionin tuomioistuin katsoo, että valituksenalaisen tuomion perusteluissa, jotka koskevat komission ensisijaisen päättelyn, jonka mukaan kyseessä oleva ennakkoratkaisu poikkesi Luxemburgin yleisestä yhteisöverojärjestelmästä, tarkastelua, on oikeudellinen virhe **siltä osin kuin unionin yleinen tuomioistuin on hyväksynyt komission ensisijaisen lähestymistavan**. Tarkemmin ottaen kyseinen virhe muodostui pääasiallisesti siitä, että Luxemburgin tuloverolain 164 §:n 3 momentin ja siihen liittyvässä yleiskirjeessä nro 164/2 täsmennetyin mukainen markkinaehtoperiaate jätettiin ottamatta huomioon SEUT 107 artiklan 1 kohdan nojalla suoritettua tutkimuksessa

määritettäessä viitejärjestelmää sen selvittämiseksi, annettiin kyseessä olevalla ennakkoratkaisulla sen saajalle valikoiva etu.

Edellä esitetyn perusteella unionin tuomioistuin kumoaa valituksenalaisen tuomion, toteaa asian olevan ratkaisukelpoinen ja ratkaisee sen kumoamalla riidanalaisen päätöksen, koska komission tekemä virhe merkityksellisen kansallisen oikeuden nojalla tosiasiallisesti sovellettavien sääntöjen määrittämisessä ja näin ollen niin sanotun normaalin verotuksen, jonka perusteella kyseessä olevaa ennakkoratkaisua oli arvioitava, määrittämisessä tekee koko valikoivan edun olemassaoloa koskevasta päättelystä virheellisen. Riidanalaisen päätöksen kumoamista ei voida välttää sillä perusteella, että komissio sisällytti kyseiseen päätökseen myös Luxemburgin tuloverolain 164 §:n 3 momenttiin ja siihen liittyvään yleisohjeeseen nro 164/2 perustuvan toissijaisen päättelyn. Unionin tuomioistuin nimittäin katsoo, että kyseisessä päättelyssä tyydytään viittaamaan komission viitejärjestelmän asianmukaista soveltamista koskevaan ensisijaiseen arviointiin, vaikka se korjaa vain näennäisesti virheen, jonka komissio teki määrittäessään viitejärjestelmää, jonka olisi pitänyt olla sen tekemän valikoivan edun olemassaoloa koskevan arvioinnin perustana.

MUISTUTUS: Unionin tuomioistuin käsittelee valituksia, joissa haetaan muutosta unionin yleisen tuomioistuimen antamiin tuomioihin ja määräyksiin oikeuskysymyksissä. Lähtökohtaisesti valituksella ei ole lykkäävää vaikutusta. Jos valitus tutkitaan ja hyväksytään, unionin tuomioistuin kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen päätöksen. Jos asiassa on mahdollista antaa ratkaisu, unionin tuomioistuin voi tehdä sen. Muussa tapauksessa unionin tuomioistuimen on siirrettävä asia unionin yleiseen tuomioistuimeen, jota sen valituksesta antama ratkaisu sitoo.

Tämä on tiedotusvälineiden käyttöön tarkoitettu epävirallinen asiakirja, joka ei sido Euroopan unionin tuomioistuinta.

Tuomion [koko teksti](#) julkaistaan CURIA-sivustolla tuomion julistamispäivänä.

Lisätietoja: Gitte Stadler ☎ +352 4303 3127

Kuvia tuomion julistamisesta on saatavilla sivustolla [Europe by Satellite](#) ☎ +32 2 296 4106

Pysy kuulolla!

